

عفو بین الملل

بیانیه مطبوعاتی

دادخواست یک میلیون امضایی عفو بین الملل برای آزادی نسرين ستوده

۲۳ خرداد ۱۳۹۸ - ۱۳ ژوئن ۲۰۱۹

بنا به گزارشی که امروز از طرف سازمان عفو بین الملل منتشر شده، بیش از یک میلیون نفر از شهروندان بیش از ۲۰۰ کشور و سرزمین در سراسر دنیا، گرد هم آمده‌اند تا خشم خود از حکم محکومیت نسرين ستوده را ابراز کنند. نسرين ستوده، وکیل و مدافع برجسته‌ی حقوق بشر، در پی برگزاری دو محاکمه‌ی ناعادلانه، به مجموعاً ۳۸ سال و ۶ ماه حبس و تحمل ۱۴۸ ضربه شلاق محکوم شده است. در همین راستا، عفو بین الملل اعلام کرد که فعالان این سازمان از امروز طومارهای حاوی درخواست آزادی او را به سفارتخانه‌های ایران در نقاط مختلف دنیا تحویل می‌دهند.

به مناسبت اولین سالگرد گذشت بازداشت نسرين ستوده، عفو بین الملل یک کارزار جهانی برای تحویل طومارهای گردآوری شده سازمان داده است، طومارهایی که امضاکنندگان آن‌ها از مقام‌ها و مسئولان ایرانی درخواست کرده‌اند که نسرين ستوده را فوراً و بدون قید و شرط آزاد کنند. در چارچوب مقررات کیفری ایران، نسرين ستوده باید ۱۷ سال از حکم حبس‌اش را تحمل کند.

فیلیپ لوتر، مدیر بخش پژوهش‌ها و امور حقوقی خاورمیانه و شمال آفریقای عفو بین الملل می‌گوید: «حکم بی‌رحمانه‌ای که به دلیل دفاع نسرين ستوده از حقوق زنان و مخالفت‌اش با قوانین تبعیض‌آمیز و تحقیرآمیز حجاب اجباری برای او صادر شده، امواجی از بهت و نگرانی در سراسر دنیا ایجاد کرده است. این بی‌عدالتی که در حق او شده دل صدها هزار نفر را به درد آورده و این افراد، با ابراز همبستگی چشمگیر خود، با صدای بلند خواهان آزادی او شده‌اند.»

فیلیپ لوتر در ادامه می‌گوید: «ما امیدواریم که حمایت‌ها از کارزار عفو بین الملل به نسرين ستوده نشان بدهد که او تنها نمانده است. استمرار بازداشت او عمق سرکوبگری‌های مقام‌ها و مسئولان ایرانی علیه مدافعان حقوق بشر را در صحنه‌ی بین‌المللی به نمایش گذاشته است. پیغام صریح و آشکاری که ما امروز می‌فرستیم این است که دنیا شاهد این وضعیت است و ما کارزار خود را تا آزادی نسرين ستوده ادامه خواهیم داد.»

محکومیت نسرين ستوده نمونه‌ی بارزی از اقدامات سرکوبگرانه‌ی گسترده‌تری است که مقام‌ها و مسئولان ایرانی در سال‌های اخیر در پیش گرفته‌اند تا جامعه‌ی مدنی را در هم شکنند و مدافعان حقوق بشر در داخل کشور را به سکوت وادار کنند. عفو بین الملل از مقام‌ها و مسئولان ایرانی می‌خواهد که حملات خود به مدافعان حقوق بشر، از جمله [وکلاي حقوق بشري](#) و مدافعان حقوق زنان، را متوقف کنند.

به گفته‌ی فیلیپ لوتر، «این کارزار نشان می‌دهد که در آرژانتین، کامرون، ژاپن، پاکستان، اسپانیا و در هر کجا، آن‌چه ما را متحد می‌کند و به هم پیوند می‌دهد خصلت مشترک انسانیت ما است، و ما باید به نقض حقوق انسان‌ها در هر کجای دنیا که دارد اتفاق می‌افتد اعتراض کنیم.»

تا ۲۰ خرداد امسال، ۱,۱۸۸,۳۸۱ نفر دادخواست عفو بین الملل را امضا کرده‌اند.

پیشینه

نسرین ستوده وکیل برجسته‌ی حقوق بشر و مدافع سرشناس حقوق زنان است که زندگی خود را وقف فعالیت‌های حقوق بشری صلح‌آمیز، از جمله از طریق مخالفت با قوانین تبعیض‌آمیز حجاب اجباری و مجازات اعدام، کرده است. او ۲۳ خرداد ۱۳۹۷ در خانه‌ی خود بازداشت شد.

در اسفند ۱۳۹۷، نسرین ستوده به دلیل فعالیت‌های حقوق بشری‌اش به ۳۳ سال و ۶ ماه حبس و تحمل ۱۴۸ ضربه شلاق محکوم شد. در چارچوب مقررات کیفری ایران، دوره‌ای که او عملاً باید از بابت این محکومیت در زندان به سر ببرد ۱۲ سال است.

نسرین ستوده، در شهریور ۱۳۹۵، در یک محاکمه‌ی غیابی در رابطه با پرونده‌ی دیگری که آن هم به فعالیت‌های حقوق بشری او مربوط می‌شد، به پنج سال زندان محکوم شده بود.

با احتساب این دو محکومیت، نسرین ستوده در مجموع به ۳۸ سال و ۶ ماه حبس محکوم شده است که ۱۷ سال از آن به اجرا گذاشته می‌شود.

فهرست زیر شامل کشورهایایی است که افراد دادخواست عفو بین‌الملل را در آنجا امضا کرده‌اند

۱. اتریش
۲. اتیوپی
۳. اردن
۴. ارمنستان
۵. اروگوئه
۶. اریتره
۷. اسپانیا
۸. استرالیا
۹. استونی
۱۰. اسرائیل
۱۱. اسلواکی
۱۲. اسلونی
۱۳. افغانستان
۱۴. اکوادور
۱۵. الجزایر
۱۶. السالوادور

۱۷. امارات متحدهی عربی
۱۸. اندونزی
۱۹. اوزبکستان
۲۰. اوکراین
۲۱. اوگاندا
۲۲. ایتالیا
۲۳. ایران
۲۴. ایرلند
۲۵. ایسلند
۲۶. آذربایجان
۲۷. آرژانتین
۲۸. آفریقای جنوبی
۲۹. آلبانی
۳۰. آلمان
۳۱. آمریکا
۳۲. آنتیگوا و باربودا
۳۳. آندورا
۳۴. آنگولا
۳۵. آنگویلا
۳۶. باربادوس
۳۷. باهاماس
۳۸. بحرین
۳۹. برزیل
۴۰. برمودا
۴۱. برونڈی
۴۲. بروئیی
۴۳. بریتانیا
۴۴. بلاروس
۴۵. بلژیک
۴۶. بلغارستان
۴۷. بلیز
۴۸. بنگلادش

۴۹. بنین
۵۰. بوتان
۵۱. بوتسوانا
۵۲. بورکینا فاسو
۵۳. بوسنی و هرزگوین
۵۴. بولیوی
۵۵. پاراگوئه
۵۶. پاکستان
۵۷. پالائو
۵۸. پاناما
۵۹. پرتغال
۶۰. پرو
۶۱. پورتوریکو
۶۲. پولنزی فرانسه
۶۳. تاجیکستان
۶۴. تانزانیا
۶۵. تایلند
۶۶. تایوان
۶۷. ترکمنستان
۶۸. ترکیه
۶۹. ترینیداد و توباگو
۷۰. توگو
۷۱. تونس
۷۲. تیمور شرقی
۷۳. جامائیکا
۷۴. جبل طارق
۷۵. جزایر تورکس و کایکوس
۷۶. جزایر سلیمان
۷۷. جزایر فارو
۷۸. جزایر فالکلند
۷۹. جزایر کوک
۸۰. جزایر کیمن

۸۱. جزایر ویرجین آمریکا
۸۲. جزایر ویرجین بریتانیا
۸۳. جمهوری چک
۸۴. جمهوری دموکراتیک کنگو
۸۵. جمهوری دومینیکن
۸۶. جمهوری آفریقای مرکزی
۸۷. جیبوتی
۸۸. چاد
۸۹. چین
۹۰. دانمارک
۹۱. دومینیکا
۹۲. رواندا
۹۳. روسیه
۹۴. رومانی
۹۵. رئونین
۹۶. زامبیا
۹۷. زیمبابوه
۹۸. ژاپن
۹۹. ساحل عاج
۱۰۰. ساموا
۱۰۱. ساموآی آمریکا
۱۰۲. سریلانکا
۱۰۳. سن مارینو
۱۰۴. سنت کیتس و نویس
۱۰۵. سنت وینسنت و گرانادین‌ها
۱۰۶. سنگاپور
۱۰۷. سنگال
۱۰۸. سوازیلند
۱۰۹. سودان
۱۱۰. سودان جنوبی
۱۱۱. سورینام
۱۱۲. سوریه

۱۱۳. سومالی
۱۱۴. سوئد
۱۱۵. سوئیس
۱۱۶. سیرالئون
۱۱۷. سیشل
۱۱۸. شیلی
۱۱۹. صربستان
۱۲۰. عراق
۱۲۱. عربستان سعودی
۱۲۲. عمان
۱۲۳. غنا
۱۲۴. فرانسه
۱۲۵. فلسطین
۱۲۶. فنلاند
۱۲۷. فیجی
۱۲۸. فیلیپین
۱۲۹. قبرس
۱۳۰. قرقیزستان
۱۳۱. قزاقستان
۱۳۲. قطر
۱۳۳. کاستاریکا
۱۳۴. کالدونیای جدید
۱۳۵. کامبوج
۱۳۶. کامرون
۱۳۷. کانادا
۱۳۸. کره‌ی جنوبی
۱۳۹. کره‌ی شمالی
۱۴۰. کرواسی
۱۴۱. کلمبیا
۱۴۲. کنگو
۱۴۳. کنیا
۱۴۴. کوبا

- ۱۴۵. کومور
- ۱۴۶. کویت
- ۱۴۷. کیپ ورد
- ۱۴۸. کیریباتی
- ۱۴۹. گابن
- ۱۵۰. گامبیا
- ۱۵۱. گرانادا
- ۱۵۲. گرجستان
- ۱۵۳. گرینلند
- ۱۵۴. گواتمالا
- ۱۵۵. گوادلوپ
- ۱۵۶. گوام
- ۱۵۷. گویان
- ۱۵۸. گینه
- ۱۵۹. گینه‌ی استوایی
- ۱۶۰. گینه‌ی بیسائو
- ۱۶۱. گینه‌ی پاپوا
- ۱۶۲. گینه‌ی فرانسه
- ۱۶۳. لائوس
- ۱۶۴. لبنان
- ۱۶۵. لتونی
- ۱۶۶. لسوتو
- ۱۶۷. لهستان
- ۱۶۸. لوکزامبورگ
- ۱۶۹. لیبریا
- ۱۷۰. لیبی
- ۱۷۱. لیتوانی
- ۱۷۲. لیختنشتاین
- ۱۷۳. ماداگاسکار
- ۱۷۴. مارتینیک
- ۱۷۵. ماکائو
- ۱۷۶. مالاوی

- ۱۷۷. مالت
- ۱۷۸. مالدیو
- ۱۷۹. مالزی
- ۱۸۰. مالی
- ۱۸۱. مجارستان
- ۱۸۲. مراکش
- ۱۸۳. مصر
- ۱۸۴. مغولستان
- ۱۸۵. مقدونیه
- ۱۸۶. مکزیک
- ۱۸۷. موریتانی
- ۱۸۸. موریس
- ۱۸۹. موزامبیک
- ۱۹۰. مولداوی
- ۱۹۱. موناکو
- ۱۹۲. مونته‌نگرو
- ۱۹۳. میانمار
- ۱۹۴. نامیبیا
- ۱۹۵. نپال
- ۱۹۶. نروژ
- ۱۹۷. نیجر
- ۱۹۸. نیجریه
- ۱۹۹. نیکاراگوئه
- ۲۰۰. نیوزیلند
- ۲۰۱. نیووی
- ۲۰۲. هائیتی
- ۲۰۳. هلند
- ۲۰۴. هند
- ۲۰۵. هندوراس
- ۲۰۶. هنگ کنگ
- ۲۰۷. واتیکان
- ۲۰۸. وانواتو

۲۰۹. ونزوئلا

۲۱۰. ویتنام

۲۱۱. یمن

۲۱۲. یونان

برای دریافت اطلاعات بیشتر یا درخواست مصاحبه با «سارا حشاش»، مدیر رسانه‌ای بخش خاورمیانه و شمال آفریقا، با این نشانی مکاتبه کنید:

sara.hashash@amnesty.org

همچنین، در ساعات غیراداری می‌توانید از طریق زیر با عفو بین‌الملل تماس برقرار کنید:

press@amnesty.org +44 (0) 203 036 5566